

Or 8952 B 1: 38

GOEJE, M. J. DE

X

5 brieven (41-45)

1895 (01-19) - (06-28)

1895-01-19

01

Welterreden 19/1 95.

Hoogzachte vriend,

Uwe letteren van 14 Dec. heb ik met vreugde ontvangen. Sedert ik u het laatste schreef, kwam hier een minister. brief aan den G. Gf., waarbij Prof. Kern's herhaald verzoek tens bate van Juyneboll; de Min. verzocht om den G. Gf. in hoeverre hij daarin aandrading vond om op zijne vroegere beslissing terug te komen. de G. Gf. verzeg advies aan den Dir. van O. E. en N.

Prof. Kern's aanpakken en voorstellen deze zaak heeft zich niet door handigheid onderscheiden. Gesteld eens, dat aan V. d. Funck's Woordenboek niets meer te doen is dan de dunkproeven te corrigeren, dan laat het zich toch onmogelijk verdedigen, daarvoor eenen taalambenaar te doen uitkomen. En is er meer aan te doen, dan ligt dat werk — zoodat Prof. Kerns brief zelf aangeeft en men hier natuurlijk reeds lang wist — geheel op den

weg van Brandes. Br. houdt zich speciaal met Oud-
 Jav. opschriften en wat daaraan annex is, bezig en
 hij produceerde op dat gebied toe den verre reining, o.a.
 omdat hij aan de collectanten, die V. d. T. in zijn
 Wdbk. bewerkte, daarvan dringend behoefte had. Dat
 Wdbk. toch is vooral aan het Oudjavaansch gewijd.
 Gesteld eens, dat eenig werk ten aanzien van dat
 Wdbk. aan Juyntboll werd opgedragen, dan zou hij
 van zelf er toe moeten komen om te werken onder
 leiding van Brandes, die nu 10 jaren lang Oud-
 javaansch en veel Balineesch gelezen heeft; het
 werk zou door Br. gedaan worden, alleen iets
 langzamer dan wanneer hij 't anders deed. Neen,
 dan ware 't van Pr. Kern verstandiger geweest,
 naar aanleiding van den rijgekomen begrotingpost
 eene herhaling van zijn eerste verzoek in te dienen,
 hoewel ook dat in de gegeven omstandigheden
 weinig kans op succes had.

Pr. Kern noemde in zijne missive Juyntboll aan-
 gewezen voor de uitgifte van het Wdbk., tenzij

Brandes het kon doen, die evenwel geen tijd daar-
 voor zou hebben. De Dir. v. O. E. en N. stelde
 naar aanleiding daarvan aan Brandes evenre-
 dig de vraag, of die hem reeds vroeger op-
 gedragen arbeid met zijn ander werk in conflict
 kwam, en Br. antwoordde natuurlijk ontken-
 nend. Die Dir. zou anders evenwel toch niet
 vóór Juyntbolls uitzending geadviseerd hebben,
 maar bij zijn voorstel gebleven zijn om een
 aspirant Islamambtenaar te zenden.

Juyntboll zelf heeft den toorn van Groeneveldt op
 zich geladen door eenen brief, diens hij ter aanbe-
 veling zijner zaak aan zijnen neef Müllermeister,
 Lid v. d. Raad, geschreeven heeft, en waarin hij
 zonder meer zichzelf de eenige geschikte persoon
 voor de bewerking van VdTurks woordenboek
 noemde! Maar alwat ik u hierover schreef,
 is natuurlijk van zeer vertrouwelijke aard.

Brandes heeft overigens al zijn best gedaan om
 uitzending van Juyntboll te bevorderen, hoewel hij

— maar dit leidt hij uitbluivend aan mij — in zijne dissertatie vele ernstige fouten vond, die van gebrek aan kennis en methode getuigden.

Uit Uw schrijven maak ik op, dat eventueel Van Bronkel het meest zou beloven, voor de door den Dis. v. P. E. en N. bedoelde betrekking.

Ook ik had dat al vermoed wegens den loon zijner studies. Alleen doet zich de vraag voor, of niet de eigenaardige godsd.-zichting — gesteld dat hij zich, wat dat betreft, in den geest zijns vaders heeft ontwikkeld, — een bezwaar zal opleveren. Iemand, hoe knap overigens ook, die op dat punt de beste Christelijke opinies heeft, kan als Salamaambtenaar hier moeilijk het vertrouwen winnen van de menschen, die hij waardig heeft om iets niemus te vinden, en in dat geval zou het 't best zijn aan de zaak een anderen draai te geven, waardoor Bjr. V. P. meer speciaal taalambtenaar werd.

Ik vrees, dat een geheel ongegrond couranten-

bericht, afkomstig van een of ander bureau-ambtenaar, die de klok had horen luiden, volgens hetwelk Juyneboll waarschijnlijk benoemd zou worden, mede in Hollandische bladen overgenomen zal zijn en ijdele hoop gewekt zal hebben.

Meden ontving ik de dissectie van den anderen Juyneboll, die bij voorloopige kennisgeving een goeden indruk maakt. Sommige punten konne dunkt mij niet in het gewenschte licht. Zoo de leer der Tahiristen, dat een wali bij het huwelijc eenen ^{heerskende} ~~walid~~ ⁴ scholen den wali als regel onmisbaar achten, benijst natuurlijk alleen, dat de Salamaan als beheerscher van een goed deel der wereld het met huwelijken van zoo weinig rechtvaardigheid niet stellen kon, maar daarom is er te meer reden om die walilooze huwelijken van da'ud C. Ali ^{als} ~~voor~~ oud en dus ook wel in 't Arabische leven vóór den Salamaan gezond te beschouwen.

Ook Malik's opinie, die Juyabell zelf aanhaalt,
 mijde erop, dat zulke huwelijken vooral van
 نكاح's zonder rang geene uitzondering verdienen:
 trouwen daar had de wali, niens taak ook
 volgens de Moslims alleen is دفع العار عن القبيل
 niets te doen.

De kinderhuwelijken bezigen dunkt mij weinig
 vóór de grote markt van den wali, daar
 zij ook ten aanzien van minderjarige knapen
 voorkwamen en -komen. Zij hebben meer het
 karakter eener zeer ernstige verlovings.

Toevallig deed ik juist dieser dagen den dienst van
 tusschenpersoon bij het huwelijk van een jong regent
 met een meisje (regentdochter) van 12 jaeren.

De regent mildte zich met haar verloven, maar
 ik moest hem namens de ouders smiddellen,
 dat ten huwement verlovingsen weinig voorkwamen,
 en men dus lieve zag, dat het contract gesloten
 werd, wat niet belette, dat het meisje verlovings
 op de Hollandsche school bleef en later nog

een jaar of twaalfde toer bij hare ouders zal
 blijven vóór den palm of, zoals het
 hier heet het „goed (met elkaar) maken“.

Met handelyke groeten aan U en de uwen
 steeds hooptend

Uw

P. Froustburg

X01

Prof. Dr. M. J. De Goese

Leiden.

19/1/1895

202

D 6

1895-04-01

01

Welterreden 1 April '95.

Hooggeachte vriend,

Veel dank voor Uwe letteren van 25 Febr. De afbeeldingen, die bij "De Aljehers" behoren, zullen ik nu spoedig bereiken, en daarmee is dan eindelijk dat werk geheel de wereld in. Aan studien van taalkundigen, en letterrijken aard op Aljehisch gebied ben ik steeds bezig, maar allerlei adviezen enz. rooves mij zonneel tijd, dat de bewerking van die zaken, maar langzaam vordert, en ik mag ook ondertusschen mijne Java-zaken niet geheel laten wisten; om en dan krijg ik hiervoor materiaal, dat alreus dadelijk eene voorloopige bewerking moet ondergaan, om niet onbruikbaar te worden.

Het eindresultaat van de overwegingen, die hier naar aanleiding van de opengevallen plants van Van der Funck gevraagd zijn, is,

dat de Gouver. Gl. aan den Minister heeft geschreven: dat hem de uitzending van Jungell ook thans niet wenschelijk voorkwam, dat hij echter met den Dir. van O. S. en N. het wel wenschelijk achtte, indien daarvoor eens een wenschelijk geschikt persoon zich voordeed, iemand uit te zenden om in mijn richting, aanvankelijke onder mijn leiding werkzaam te zijn en dat hij dus den Min. voorstelde om, overeenkomstig mijn advies, met U en met de Indologische heeren daaromtrent te overleggen, maar vooral niet iemand uit te zenden, die niets bijzonders belooft of die niet bij zijn melancolische aanleg de eigenzinnigen en liefhebbers bezat, die in mijn advies als voor dezen merktening noodig genoemd waren. Ik denk dus dat de Minister al spoedig iets aan U zal laten hooren.

Na hetgeen U mij schrijft, komt ook mij Van Ronkel met het meest voor de zaak be-

lovend voor, althans wanneer hij het offer der Europeesche gezellenschap niet te zwaar vindt.

Ik heb thans sedert 3 maanden mijn neef Cramer in huis; hij is op mijn verzoek, in afwachting dat hij aan de Beuit komt om aspirantcontroleur te worden, hier bij het Departement van Binnenl. Bestuur geplaatst en geniet aldus, voordat hij naar de Beuit bezittingen tijt, eenige maanden van kalme en aangename acclimatiseering. Gelukkig bevalt het hem goed.

In Nijeh zullen binnenkort nog al veranderingen in het personeel plaats grijpen. Het is daar waar in vele opzichten een immoreel knoep is om zeker tydelijke phijnsucces te bereiken, dat alleen dienen kan om de reputatie van een paar menschen en hunne promotie te verbeteren. In Holland schijnt men in toegenomen kringen, door schijn verblind en door onkunde

misleid, vertrouwen in Beyershoff te kroes-
 teren, en dat maakt voor den Gew. Gf., die
 sinds jaren D.'s voorheid kent, vele zaken
 moeilijk. D. weet tot den huidige dag
niets van Stjeh, maar loort geheel aan
 den leiband van Kroesen, een zeer actief
 en ijverig ambtenaar, die evenwel niet
 genoeg algemeene kennis bezit om aan de
 politiek een richting te geven; die niet ge-
 heel vrij is van de harsenstoringen, welke
 de gezag vertegenwoordigende pet met een band
 meestal na eenige jaren tusschegebragt en
 die ook de Stjehzaak meer als middel
 dan als doel beschouwt.

Met hartelijke groeten aan U en de uwever
 steeds verzaghtend

Uw
 P. Franck-Hungarion

NEDERLAND
VIA GENUA

X01

Prof. Dr. M. J. De Goeje

1/4/95

Leiden.

X02

L. 3

Welleerden 7 Mei '95.

Hooggeachte vriend,

Uwe letteren van 5 April deden mij zien, dat Prof Kern ten aanzien der in zake Juyuboll gevallen beslissing onder een geheel onjuisten indruk is geraakt, alsof nl. een ongunstig advies van Brandes tot het negatieve resultaat aanleiding had gegeven. Daar niets minder waar is dan die onderstelling, wil ik U kortelyk mededeelen wat mij van de zaak bekend is; dan wil U zeker dien onjuisten indruk wel helpen wegnemen.

P. Kern's eerste voorstel werd al dadelijk door Van Delden met een ongunstig proeadvies herwaarts gezonden. U. D. vond, dat helgeen te aarbeveling van Juyub. was aangevoerd, zwak moest heeten en van zijn standpunt had hij daarin gelijk. Wanneer degen, die iemand voor

eene nieuwe te creëren betrekking aanbreeft, zich
geroopt ziet daarbij verschillende restricties te
maken en op negatieve eigenschappen van den
candidaat het licht te doen vallen, dan zeet
de officiële man, die het voorstel voor zijne re-
kening moet nemen: daar ga ik niet op in.

Dit geldt te meer van eene nieuwe betrekking
vooral ook in verband met opgedane ervaringen van ongunstige aard,
van taalambtenaar, daar men de noodzaak-
lykheid van uitbreiding in deze niet inziet
en de wenschelijkheid alleen dan wil toezien,
wanneer zich iemand voordoot, van wie
men iets buitengewoons kan verwachten. Dat
eerste voorstel was dus, bovendien van eene on-
gunstige aanbeveling des Ministers voorzien, voor
de regering hier onaannemelijk, hoewel Brandes
het zijne heeft bijgedragen om het in goede aarde
te doen vallen door een warm betoog der
wenschelijkheid van een onderzoek als door P.

Kern was aangegeven. En voor verdere voor-
stellen ten aanzien van Juyntoll was de

bundel stukken, die hier over het eerste voorstel
aenschleef, evenmin bevorderlijk, daar de
eindindruk was: Juyntoll behoort niet tot
de jonge geleerden, die zoveel beloven, dat de
regering hem als taalambtenaar zou wen-
schen.

Onder die ongunstige auspiciën kwam dan
het tweede voorstel. Dit werd in handen van
den Dir. van O. E. en N. gesteld voordat Bran-
des van zijne reis naar Bali terug was, en
zoals mij uit een gesprek met dien Dir. bleek,
was de ongunstige beslissing in principe reeds
gevallen, voordat Br. er zelf kennis van
droeg. De Dir. zeide mij nl., dat hij nooit
aan de Regering zou willen voorstellen, een
taalambtenaar uit te ~~verzoeken~~^{zenden} om den druk van
een woordenboek te bezorgen, daar dit of door
den meest geschikte der aanwezige taalambte-
naren moest geschieden of op andere gelegen-
heid wachten. Daarbij kwam in casu nog de

mindel gunstige indruk, dien de vroegere stukken over Juynboll hadden achtergelaten, en de omstandigheid, dat P. Kern zelf in dit tussche voorsel de restrictie maakte, dat Juynb. niet voor het werk geschikt zou zijn, indien er nog materiaal te verzamelen viel. De officiële eindindruk was dus: in geen geval een ambtenaar voor den druk van het woordenboek, en zelf dan nog niet Juynboll, die met zoveel voorbehoud wordt aangeprezen.

Dadelijk na Van der Funks dood was het bij het Dept. v. O. E. en V. als van zelf sprekend beschouwd, dat Brandes zich met de voortsetting der uitgave van het woordenboek zou belasten, en in verband met dit nieuwe voorstel is hem alleen gevraagd, of hij er bezwaar tegen had, ~~van~~ ^{volvoeren} ~~aan~~ die taak te ~~bestaan~~. Niet om in geval van een negatief antwoord, gunstig voor Juynboll te beslissen, maar eenvoudig

om den loop van dat werk afdoende te kunnen regelen. Het zou een zonderlingen indruk gemaakt hebben, wanneer Brandes, die zich maanden tevoren reeds bereid had verklaard tot bedoelden arbeid, nu op eens nous gaat betoogen, dat hij daarvoor de hulp van een nieuwen taalambtenaar noodig had, maar, al ware Br. tot zulk een krijgslist overgegaan, men zou zich er niet aan gestoord hebben, want de Dir. v. O., Van der Wijck, zeide mij dadelijk, dat zijn broeder (de G. Gl.) zyns insiens al licht geneigd zou zijn, zoo in post nu maar geheel van de begroeting te schrappen, en dat hijzelf in geen geval een voorstel wilde doen of stemmen, om er 2000 over te beschikken.

Mij dunkt, wanneer U dese feiten aan P. Kern mededeelt, zal hij insien, dat wellicht de voor officieel gebruik minder gelukkig gekozen inkleeding zijn voorstellen, maar

zeke niet Br: de oorzaak is geweest van den
 mijn gewenschten loop der zaak.

Uit Uwen brief maak ik op, dat de uitze-
 ding van Van Roskel nu alleen nog een
 kwestie van tijd is. Komt het zover, dan
 zal ik doen wat ik kan om hem de intrede
 in zijn nieuwen werkring aangenaam te
 maken. Tegelijk met Uwen brief ontving ik
 er een van Juynebol den oudere om mij raad
 te vragen over wat hem nu te doen stond te
 einde zijnen wensch om het Indlandsche recht te
 leeren kennen, tot vervulling te brengen. Hij
 zou desnoods als rechterl. ambtenaar uitkomen,
 maar had liever eenen opdracht of eenen andere
 betrekking. Ik zal hem bij gelegenheid antwoor-
 den, dat het uitkomen als rechterlijk ambtenaar
 een uitnemende eerste stap is tot bereiking van
 zijn doel. Later — maar dit schrijf ik hem liever
 niet — wanneer hij eenigen tijd in functie is
 en de Dir. van Justitie wat meer weet, kan hij

den licht eenen of andere opdracht betreffende
 het Indlandsch recht krijgen, en zijne studie
 voor rechterlijk ambtenaar komt hem dan
 daarvoor zeer goed te pas.

Van Serrurier's bekeering was het gerucht
 ook hier doorgedrongen; heeft de geheele fa-
 milie dien terugkeer in den schoot der moe-
 derkerk moeten mede maken? Hij is voorts
 bezig — maar dit in vertrouwen — een plan
 te maken voor eenen in 1896 of 97 met
 zijne vrouw als assistente te verrichten
 onderzoekingsreis in de binnenlanden van
 Borneo, ethnogr., anthropol. enz. Het zal
 denkelijk moeise kosten, hem die malligheid
 uit het hoofd te praten. Een oogenblik dacht ik
 of zijne bekeering misschien eenen doad van
 zelfopoffering was om de Roomsche stem-
 men voor den konink van een nieuw mu-
 seum te winnen, maar het schijnt toch
 meer een soort van wetenschappelijke excentriciteit

te zijn.

Mijnen neef Cramer, die mij 5 maanden ge-
relatie hield (hij mocht beginnen met hier
op 't departement van Binnel. Bestuur te
werken) heb ik een paar dagen geleden op
de boot naar Palembang bezorgd, waar
zijn eigenlijke werkkring een aanvang zal
nemen. Zoo is het hier een voortdurend
komen en gaan. Het vertrek van Groeneveldt
(Juli) zal een groot verlies voor wetenschaps-
pelijke zaken zijn, want onder de hoogste re-
geeringspersonen is hij de eenige, die daarvoor
den waren zin heeft.

Met hartelijke groeten aan U en de Uwe
steeds hoozachtend

Uw

P. Stroussburg

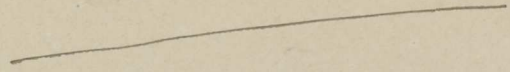
XCI

Prof. Dr. M. J. De Goeje

Leiden.

7/5/1895

X02

F 4

1895-06-18

01

02
2

Welterreden 18 Juni '95.

Hooggeachtte vriend, Gisteren ontving ik het even treurig als onverwachte bericht der afkeuring van Van Rookel. In de hoop, dat er intusschen nog geen nieuw besluit genomen zal zijn, haast ik mij, u te schrijven, daar de zaak mij nog gewoone hopeloos schijnt te staan.

Van administratief standpunt toch ziet de kwestie er uit als volgt: Hier in Indië wordt ieder aangesteld tot de betrekking, waarvoor hij de bevoegdheid heeft verkregen of waarvoor hij geschikt wordt geoordeeld, zonder eenige keuring, ook al is hij kersversch uit Europa gekomen. Een aspirant-ambtenaar voor het binnenl. bestuur bijv. met een gebroken been mocht in Holland afgekeurd zijn, wanneer hij hier bij het examen een plaatsnummer verwerft, wordt hij geplaatst enz. en daarvan wordt veel gebruik

gemaakt. Zelfs wordt er dikwijls iemand met een in Holland verkregen diploma, die daar reeds afgekeurd maar op eigen gelegenheid hierheen kwam, bij het bestuur geplaatst.

Waar nu zoo iets gebeurt is een corps, voor welks aanvulling het aanbod de vraag steeds verre overstreft, dan zijn er natuurlijk honderdmaal meer termen om dies weg te bewandelen ten aanzien eener geheel speciale betrekking, waarvoor een bepaald persoon als aangewezen is. Zelfs van het standpunt der regering is er veel meer voor dan tegen, want al schijnt de keuringscommissie nu altijd met hetzelfde goudschakelij te moeten wegen, de regering weet zeer goed, dat de lichamelijke eischen, aan een houtvester of een controller te stellen, toch feitelijk anders zijn dan die voor een taalambtenaar, en wanneer er dus administratief een middel bestaat om in weerwil der hyperstrenge keuring een

veelbelovend ambtenaar in dienst te nemen, dan is er alle reden voor haar om ook een middel te helpen bezigen.

Nu is den Minister gevraagd om uitsending van een taalambtenaar, die hoofdzakelijk op Blangbied zal oercken. Heeft hij na Van Roskel's afkenning reeds een ander daarvoor aangewezen, dan is de zaak natuurlijk uit. Zoo niet, dan kan met zijn medewerking de zaak wel in orde komen, wanneer U den Minister onderhands inlicht en hem verzoekt, den post op de begroeting te brengen, maar voorloopig niemand aan te wijzen en het aan de omstandigheden over te laten, wanneer iemand of uitgezonderd of hier benoemd zal worden. Wanneer dan Van Roskel op eigen kosten hierheen komen kan — totdat alles in orde is, kan hij bij mij zijn intock nemen — dan is er voor de Indische Regering niet het

minste bezwaar tegen, hem hier te benoemen. Absolute zekerheid is hiervan natuurlijk niet te verkrijgen, maar in de gegeven omstandigheden is het toch meer dan waarschijnlijk, dat het gebeuren zou. De Heer Groenereldt, met wien ik de zaak besprak, achtte het van zelf sprekend, en, ware hij nog Directeur van O. I. N. dan zou het ook als zoodanig behandeld worden. De Heer Vander Wyck, die thans die betrekking waarneemt, meende dat men, om formeel correct tegenover de instelling der Keuningscommissie te handelen, zou kunnen beginnen met een tijdelijke benoeming tot de thans voorzestelde betrekking, bijv. voor 2 jaren, omdat de regering dan niet verbonden zou zijn, reiskosten voor een spoedige terugreis te starten, daar ook een eventualiteit de commissie in het gelijk zou stellen, en dat die tijdelijke voorziening dan stellig bij voordruend overzigt, in een

vasse zou overgaan. Deze laatste uitroep zal dus in de gegeven omstandigheden, wel de ware zijn, voor welks bewandeling allereerst een beroep op de medewerking van den Minister noodig was.

Mij dunkt (en de beide zoveren genoemde heeren waren van deselfde opinie) dat de Minister zeker zal willen medewerken, wanneer hem de noodige adviezen ten dienste staan, waarin op Van Ronkel als den aangewezen man de aandacht gevestigd wordt, en bij van Rosenstein en eventueel nog anderen verklaringen konden worden overgelegd, waarmede bleek, dat naar hinnen overtuiging Van R.'s gestel niet ongeschikt was voor de tropen. De Minister zou dan of eenvoudig den post op de begroeping kunnen brengen en de bezetting voorloopen, wijl geen goedgekeurde candidaat zich aanbood, aan de Indische Regering overlaten, of ons Van Ronkel

meer zekerheid te kunnen geven, aan de Ind.
Regering kunnen schrijven, dat zich vooral
geen geschikt candidaat, die terens voor de
keuringscommissie kon bevelaan, had gepre-
senteerd, maar wel een zeer geschikt man,
die door andere autoriteiten, voor het Ind. bli-
mael niet ongepast bevonden was, en vragen,
of de Ind. Regering evenwel bereid zou
zijn, dien man, wanneer hij in Indië was,
tydelijk met de bedoelde functie te belasten
op de voorwaarden, waarop hij anders be-
noemd zou ^{kunnen} zijn.

Ik ga bij dit alles uit van de onderstelling,
dat Van Roskel juist ingelicht was, naar hij
mij schreef, dat Posens tein over de afkeuring
verbaasd was geweest. Het zou dan, als
alles meelij, erop neer komen, dat V.R.
zelf de kosten van den overtocht en ijsroot-
uitrusting moest dragen, zegge ruim f1000-
Mij dunkt, die zal hij, desnoeds bij mijne

van keuring, af te doen, met een deel van zijn
hier te genieten tractement, wel kunnen
krijgen, en als hij eenmaal hier is, be-
staat er weinig gevaar. Gaarne wil ik
dorgen, dat hij de eerste maanden niets
of weinig heeft uit te geven, zoodat even-
tuele afdoening zijner schuld hem ge-
mateeljk zou vallen. Ik hoor nu zeker
wel spoedig van U, hoe het ermede staat.

Weltra-hoort ik U een ex. van den
gedrukenen Dossan van Tbr Abegarrab te
kunnen bezorgen.

Met harteljk groeten aan U en de uwes,
steeds hoogachtend

Uw

P. Franklingroni

X01

Prof. Dr. M. J. De Goeje

Leiden.

18/6/95

5.01

Huygroenje

X02

D.18

1895-06-28

01

Koosjeacht vriend, Gelijc met deze verzend ik
per mail aangeleekend aan Uw adres een ex. van
Jhr. Moegarrab's Dierwān; had ik het niet kunnen
krijgen dan zou ik U het mijne gezonden hebben, maar
dit kan U behouden. Hartel. gr. uitwend

Welterreden 28/6 '95.

Uw

Ch. M.

Briefkaart.

Handwritten text, possibly a name or address, in a cursive script.

Handwritten text, possibly a name or address, in a cursive script.

Adres.

Prof. Dr. M. J. De Goeye

A 8

Leiden